

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

DESEMBER 2013

NR. 4

73. ÅRGANG

*Lyset skinner i mørket,
og mørket har ikke overvunnet det.
Joh. 1,5*

stjernebarn stig ned

Overskriften er tatt fra refrenget til en ny adventssalme fra New Zealand, oversatt av Eyvind Skeie. Den står i den nye salmeboken. Vi har brukt den i Sannidal noen ganger de siste årene:

*Solbarn, jordbarn, bak din tynne hud stråler mot oss kjærlighet fra Gud.
Hør oss, se oss, Stjernebarn stig ned, så jordens barn i alle land finner julens fred.*

Salmeteksten forteller om Jesusbarnet. Gud ble menneske da Jesus ble unnfanget. Så glad var Gud i denne verden, at han gav sin Sønn, den enbårne. For at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv (Joh 3,16).

*Flyktning, krigsbarn, hjemløs og forlatt, misbrukt, skadet i den dype natt.
Hør oss, se oss, Stjernebarn stig ned, så jordens barn i alle land finner julens fred.*

Gud ble som en av oss da Jesus ble født i Betlehem. Gud vet hvordan vi har det. Mange sliter. Og noen har et mye vanskeligere utgangspunkt enn andre. Livsvilkårene er urettferdig fordelt. Jeg tror at Jesus gråter med oss. Og at bønn slipper Jesus inn i en hver situasjon.

*Glemt barn, skremt barn, med sitt såre sinn, ingen merker tåren på dets kinn.
Hør oss, se oss, Stjernebarn stig ned, så jordens barn i alle land finner julens fred.*

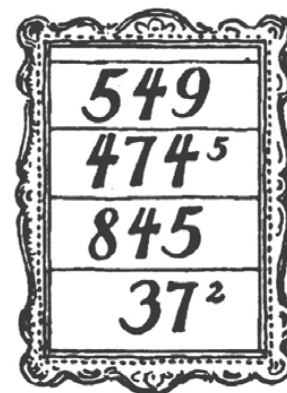
Jesus er både Guds Sønn, og barn av Maria. Jesus Kristus er både Gud, og menneske. Han motiverer oss til å se på verden og på hverandre slik som Gud gjør: At vi alle er skapt i Guds bilde. Selv om vi også er født med menneskeslektens synd og skyld.

*Bortskjemt, ensomt barn som vil ha mer, trosbarn, Guds barn, håper, venter, ber.
Hør oss, se oss, Stjernebarn stig ned, så jordens barn i alle land finner julens fred.*

Advent og jul inviterer oss til å la Jesus prege våre liv, våre holdninger, våre sanser: At vi legger merke til Guds fotavtrykk på jorden, og at Jesus er med i hverdagen. Jeg ønsker dere alle en velsignet advents- og juletid.

*Håpsbarn, fredsbarn, Barn fra evighet, vis hvert jordbarn himlens herlighet.
Hør oss, se oss, Stjernebarn stig ned, så jordens barn i alle land finner julens fred.*

MECKY WOHLBERG

Min salme

Det nærmer seg adventstid og jul. Derfor har jeg valgt en julesalme som min salme.

Jeg er veldig glad i salmen "Mitt hjerte alltid vanker i Jesu føderom". Den er skrevet i 1732 av den danske dikteren Hans Adolph Brorson. Teksten bygger på Lukas 2.12.

Melodien er en norsk variant av en folketone fra Vestergøtland i Sverige. Originalteksten har 11 vers, men Norsk Salmebok har med 8 vers.

Det er nok flere grunner til at jeg er så glad i akkurat denne julesalmen. For det første er den en av julesangene, som ikke er av

de mest vanligste. Teksten er også, for meg, en opphøyelse av vår Frelser, som kom fra Guds himmel og ble født inn i vår verden, i en fattig stall. Vers 3 sier noe om dette, hvilket under det er!

Sangen avsluttes med en sterk bekjennelse av å åpne sitt hjerte for å invitere Jesus inn og satse hele livet sitt på Ham. Hele teksten er i grunnen en sterk bekjennelse av betydningen av Jesu komme til vår jord.

Salmen er kledd i en nydelig melodisk drakt; jeg er glad i folketoner, og denne passer så godt til innholdet i teksten.

Else Liv Thorsen

Mitt hjerte alltid vanker
I Jesu føderom,
Der samles mine tanker
Som i sin bovedsum,
Der er min lengsel
hjemme,
Der har min tro sin skatt,
Jeg kan dig aldri glemme,
Velsignet Julenatt!

Den mørke Stall skal være
Mitt hjertes frydeslott,
Der kan jeg daglig lære,
Å glemme verdens spott.
Der kan med takk jeg
finne,
Hvori min ros består;
Når Jesu krybbes minne
Mig rett til hjertet går.

Men under uten like,
Hvor kan jeg vel forstå,
At Gud av himmerike
I stallen ligge må!
At himlens fryd og ære,
Det levende Guds ord,
Skal så foraktet være
Påa denne arme Jord!

Hvi skulle herresale
Ei smykket for dig stå?
Du badde å befale
Alt hvad du pekte på.
Hvi lot du dig ei svøpe
I lyset som et bånd,
Og jordens konger løpe
å kysse på din bånd?

Hvi lot du ei utspenne
En Himmel til ditt telt,
Og stjernefakler brenne,
O store bimmelbelt?
Hvi lot du frem ei trede
En mektig englevakt,
Som dig i dyre klæde
Saa prektig burde lagt?

En spurv bar dog sitt rede
Og sikre hvilebo,
En svalde må ei bede
Om nattely og ro,
En løve vet sin hule
hvor den kan hvile få,
- Skal da min Gud sig
skjule
I andres stall og strå?

Akk kom, jeg opp vil lukke
Mitt hjerte og mitt sinn
og full av lengsel sukke:
Kom Jesus, dog berinn!
Det er ei fremmed bolig,
Du bar den selv jo kjøpt,
Så skal du blive trolig
Her i mitt hjerte svøpt.

Jeg gjerne palmegrene
Vil om din krybbe strø,
For dig, for dig alene
Jeg leve vil og dø.
Kom la min sjel dog finne
Sin rette gledes stund,
At du er født ber inne
I hjertets dype grunn!

EN MANN MED ET VIKTIG

Aktuelt navn: Sven Ludvigsen, 43 år. Gift med Tone, tre barn. Bosatt i Sannidal siden 2003.

1. oktober tilsatt i nyopprettet 30% stilling som Trosopplærer i Sannidal og Helle menigheter.

Oppdrag

-En litt misvisende tittel, sier Sven, det handler mer om å være en inspirator og koordinator for trosopplæringa, og det er jo *bele* menighetens ansvar å formidle budskapet.

Trosopplæring/dåpsopplæring er tenkt som en fortløpende kontakt med kirken for å holde "barnetroen" vedlike, og skal dekke aldersgruppene 0 -18 år. Et spennende og interessant arbeid. Sven burde være godt kvalifisert for jobben: Pastorutdannelse fra Ansgarskolen i Stavanger, 10 års misjonsvirksomhet i Japan med fokus på ungdomsarbeid, og nå nærmer det seg 10 år i administrativ jobb for "Skjærgårds" - en jobb han for øvrig kommer til å fortsette i. Men misjonshjertet banker, og han har savnet mer direkte kontakt med en menighet og *mennekene* der.

- Jeg føler også at denne jobben i menigheten er viktig for min egen utvikling som kristen: Å oppleve Gud i det å engasjere seg og bidra.

- Hva er det første trosopplæreren skal ta fatt på?

- Det blir å kartlegge barne- og ungdomsarbeidet som allerede drives, og så tenke nytt - her er det mange ideer å hente fra andre menigheter. Alt skal på plass i en såkalt trosopplæringsplan med mål og tiltak. Det hele sendes Bispedømmerrådet for godkjenning. (Dette får en gammel pedagog til å tenke på læreplaner/undervisningsplaner som hadde en tendens til å støve ned...) Men her er Sven klar: Dette skal bli et bruksdokument som hele menigheten kan stå bak og ha et eierforhold til.

- Vi må huske på at kirken er for *bele* Sannidal og at alle skal få en sjanse til å se hva som foregår. Å kommunisere dette er viktig.

Sven blir leder for menighetens trosutvalg som har vært i sving i lengre tid og har gjort

mye viktig arbeid. Her sitter Liv Ingun Jørgensen, Mirjam Pedersen, Anne Vollebæk Lofthaug og Berit Skilbrei.

- Innsatsen til de frivillige vil alltid være av avgjørende betydning. Jeg håper å bli kjent med folk og kunne utfordre nye krefter til å være med i menighetsarbeidet, sier Sven engasjert. Tilbudet vi gir barn og unge er selvfølgelig viktig, men trosopplæringens hovedarena er *hjemmet*, fremholder han. Hjem og kirke må trekke sammen, - og hva med trosopplæring for voksne?

Trosopplæreren har ikke holdt på så mange ukene i jobben, men det er tydelig at han med sin faglige bakgrunn og entusiasme vil bli en ressursperson, ikke bare for Sannidal menighet, men også for Helle. Sven er Hellegutt, vokste opp med Hellekirken og synes det er fint å kunne gjøre en innsats der også. Ringen er på en måte sluttet. *T.Bj.*

Det skjedde...

SEPTEMBER

Den første høstdagen er en søndag og det er tidlig gudstjeneste i Sannidal kirke ved Hellepresten. Ja, Harald Gulstad, da.

Tirsdag 10. september møter de nye konfirmantene til første samling. 21 ungdommer. Det er en travel uke for dem. Fredag og lørdag er det overnattingstur til Fjordglimt, og søndag er det gudstjeneste med presentasjon. Ungdomsklubben SMUK er med som ledere og nattevakter. De yngste av dem får verdifull ledertrening.

Ved gudstjenesten søndag - på det som i kirkeåret ofte kalles høstens påskedag - hører vi om Jairus' 12 år gamle datter som ble vekket opp fra de døde, og synger helårssalmen Deg være ære. Konfirmantene blir "vist fram" og noen av dem deltar med lystenning under forbønnsdelen. Juntos synger - blant annet: *On the Cross of Calvary*. Den enkle gospelsangen blir ikke bare ord og en vakker melodi, den gjør inntrykk. *On the cross of Calvary, Jesus died for me - By His blood, I'm set free - I am Free!! På korset ved Golgata (Hodeskallen) døde Jesus for meg. Ved hans blod er jeg satt fri. Jeg er FRI!*

Og så er det Margrethe og Mathias, da. De blir døpt denne dagen og får velfortjent applaus av de nesten to hundre frammøtte i kirken når de løftes opp og vises fram etter dåpen.

Neste søndag er det også barnedåp. Helt vanlig det vel? Nei...hver barnedåp er spesiell. Og hvert barn er unikt. I tillegg er vel rammen rundt dåpen den 22. september noe uvanlig. Lars Kristian døpes nemlig ved gudstjeneste i det fri, i forbindelse med speidernes tradisjonelle natursti. Dåpsfatet som til vanlig står i døpefonten i Sannidal kirke er hentet opp til Sannidal bygdetun.

Og gudstjenesten har sitt eget orkester. Noen speidere danner et orkester av ukuleler og blir i tillegg forsterket med Mecky prest på gitar.

Speiderne i Sannidal markerer denne dagen sitt 75-års jubileum. Mange gode år med tradisjoner, turer og vennskap. På veggene langs den ene bygningen henger det bilder fra årene som har gått. Naturstien er en av tradisjonene - og på dette

bildet fra løypa er det full konsentrasjon i å telle årringer på et tre.

Siste helga i september kommer neste tradisjonelle arrangement. Denne gang er det menighetens høsttakkefest. Med frukt og grønnsaker, syltetøy, saft, honning og bakverk på og ved alterringen. Det er flott å se på. Barnekoret som synger for en fullsatt kirke denne dagen er både flotte å se på og flotte å høre på. Og så er det tre dåpsbarn denne dagen. Håkon, Kristoffer og Thea Louise. Thea Louises tante Ingvild og onkel Øyvind framfører en vakker dåpssang av Sigvart Dagsland. Ingvild spiller piano og Øyvind synger. Vi har hørt dem før i Sannidal kirke – og vil gjerne høre dem igjen. Og om noen tror de dro kjensel på Øyvind (både stemme og utseende) i programmet Norge Rundt en fredag i oktober, så trodde de helt rett.

Berit Skilbrei samler barna til bibelfortelling under gudstjenesten.

Og så er det seksåringene da. De har fått enda en invitasjon til å motta 6-årsboka, og denne dagen passer det for mange flere av dem.

OKTOBER

Første søndag i oktober kommer Kroken- presten for å ha gudstjeneste. Og Kroken- presten heter Inger Øybekk og har en "fortid" som misjonær. Kveldsgudstjenesten inneholder blant annet bønner fra den verdensvide kirken.

Er det "bare" gudstjenester det som skjer i Sannidal menighet? Å nei – onsdagsklubben er i full gang og korene øver som aldri før.

Snart (19. – 20. oktober) er det barnegospelfestival i Kragerø – og denne gangen reiser en solid kontingent fra våre kor. En kjempeopplevelse for de fjorten som er med. Ikke minst dette å overnatte... Det kan du lese mer om på side 10.

Samme helga er det konfirmandtdag i Sannidal. Den starter alltid inne i Sannidal kirke. 122 konfirmanter fra Drangedal, Tørdal, Kroken, Helle, Kragerø, Skåtøy, Levangsheia og Sannidal, en politimann, en begravesbyråmann, en SMUK'er, et helt vanlig menighets- menneske og fire prester hører den femte presten, Mecky, lese fra Konfirmanthibelen. Om Ingrid's liv fra hun ble båret til dåpen rundt 1920. Til en hvitmalt kirke. Så blir det til en undrende fortelling rundt Ingrid's liv og alle de åtte kirkene som konfirmentene tilhører. Om en knappål hadde falt hadde du hørt det. Magisk!

Så går hver konfirmantgruppe til ulike stasjoner. Og oppe på bedehuset sørger Helena Eikenes, Marit Halvorsen og Kate Kilen for at det blir mat og drikke til hele hurven. Kjersti Skarvang Olsen dokumenterer hva som skjer ved hjelp av kamera og lager en bildeserie som blir vist på slutten av dagen.

Søndagens gudstjeneste har pretek- sten om den barmhjertige samaritan. Er han meg eller deg – eller kanskje han er Jesus?

Menighetskoret Laudate synger, blant annet Brorsons vakre salme *Jeg ser deg O Guds Lam* å stå, som en del av nattverd- lurgien.

Siste søndag i oktober – på bots- og bøn- nedagen – er det tre barnedåp i Sannidal kirke. Det er Leo Alexander, Felix og Ingrid.

Vi får høre om den fortapte sønnen, el- ler var det den bortkomne? Og hva med broren hans? To søndager etter hverandre har vi nå hørt de to kanskje mest kjente liknelsene som Jesus fortalte. De er gjengitt i Lukasevangeliet. Selv om de er kjente og vi har hørt dem utallige ganger dukker det stadig opp nye aspekter ved dem.

Og på den aller siste dagen i oktober legger barnekoret øvelsen sin til Sannidal bokollektiv. Til glede for både beboerne, de ansatte, og ikke minst ungene selv, holder de en mini-konsert. Koret har vært der før, og det er alltid en hyggelig opplevelse. Så

dette er nok ikke siste gangen bokollektiv får besøk av Sannidal kirkes barnekor.

NOVEMBER

Det er Allehelgensdag. Denne dagen som har to fasetter; sorgen over kjære som har gått bort og håpet om gjensynsgleden i himmelen. Ved denne gudstjenesten leses den gamle klokke- bønne, og dåpssalmen Milde Jesus syn- ges for lille Theodor og hans familie. Hver og en som har gått bort det siste året og som er gravlagt på Sannidal kirkegård blir minnet med lystenning.

Torsdag 14. november er det konsertkveld i kirken. Med Kragerø damekor, Octopus, Marcel Singers og Laudate. Vi får høre et variert program – og blir imponert over mannen som dirigerer sam- lige

fire kor. Robert Czyz kan med rette kalles dirigent med mange kor i ilden. I tillegg hører vi Eddy Sowa på munns- pill.

Påfølgende søndag er det familieguds- tjeneste med dåp av Emil og utdeling av fireårsbok. Kirken fylles av barnekorbarn, fireåringer og spente og stolte foreldre og besteforeldre. Prekenen denne dagen blir jordnær. Eller skal vi si sandkasse- nær... Ikke hver søndag presten får leke seg med bømme, spade og sand.

Denne helgen er det 24Hours. Hva dette er kan du lese om på side 12.

I skrivende stund ser vi fram mot lysmesse med konfirmentene – på siste søndagen i kirkeåret. *Kari Skarvang*

MUSIKAL MED TRO OG TRØKK!

De eldste ungdommene i Juntos – til daglig kalt «Gruppa», har i høst jobbet hardt og målrettet med en musikal. Dette har vært et samarbeid med Porsgrunn Soul Teens. Det hele startet med at korene i Porsgrunn Normisjon kom med en invitasjon til oss i Juntos om å være med på en felles konsert med musikal – og det fant vi raskt ut at vi ville.

Det blei snart organisert felles øvinger der «Gruppa» reiste flere tirsdager til Porsgrunn, nærmere bestemt Vest-sida Menighetshus. Vi hadde også felles øvingshelg, og til slutt kulminerte alt i en stor konsert i Porsgrunns nye kulturhus «Elvespeilet» 29. oktober.

Samtidig med dette øvde også Soul Children korene (10 – 13 åringene) på sine sanger. De 10 yngste jentene i Juntos var med på dette, og deltok så på konserten i «Elvespeilet» med en kjempetøff Soul Children avdeling sammen med ca 15 sangere fra Porsgrunn! Tre sangere fra Sannidal var solister, noe vi syns er kjempemodig gjort! Det var proff lyd og

lyssetting – og høy kvalitet på hele gjennomføringen! Deretter var det tid for musikalen «Victory» med de 18-20 eldre ungdommene fra «Gruppa» / Soul Teens.

Musikalen Victory, er skrevet for Soul Teens-kor (14 – 19 år). Den består av 10 sanger – med ulike rollespill, monologer og skriftlesninger mellom sangene. Det handler om å være fri – fri til å være seg selv som menneske, som ungdom og som skapt av Gud og elsket av Ham. Her er det flere tema som ungdom kan kjenne seg igjen i: Om å være misfornøyd med seg selv og kroppen sin, hvem er jeg og hva vil jeg velge, hva står jeg for? Hvor er Gud når livet er vanskelig? Hva er det viktigste i livet? Hvem er Gud? Om å våge å lytte til Gud lenge nok til å faktisk høre hva han har å si – og la Ham få være Gud. Om å tro på Gud uansett fordi vi ikke har noe annet valg enn å stole på Ham. Han er der når vi ikke er sterke, han vil høre vår sang! Det vil fortsatt være kamper å kjempe, men Han vil være med – og Hans ord er levende og fullt av kraft!

Sist, men ikke minst handler det om håpet om noe større: At vi en dag skal se Gud ansikt til ansikt – og all urettferdighet og ondskap skal forsvinne og det Gode skal seire!

Det har vært en opplevelse å jobbe fram mot denne felles konserten, ikke minst med musikalen, siden den var såpass krevende: Ungdommene har hatt mye å lære: Sangtekster, ulike stemmer, rollespill og ikke minst alle dansene til sangene! Dette har de mestret kjem-

pegodt, og det har vært et utrolig flott samarbeid og fellesskap mellom ungdommene. I skrivende stund har jeg akkurat overvært en ny framføring av musikalen, denne gangen på en søndagssamling i Normisjons hus «L9» på Hovenga. Nå vil vi jobbe for å få til en framføring i Sannidal på nyåret. **Så dere som har lyst til å oppleve dette, må følge med, for snart kommer Victory til et sted nær deg!**

Kristin Wohlenberg

RAPPORT FRA

DEL
1

Mongolia

4. august i år reiste vi av gårde som utsendinger til Mongolia hvor vi jobber som lærere for misjonærbarn gjennom Norsk Luthersk Misjonssamband. Skolen har tre elever som går i 1. 2. og 6. klasse. I tillegg har vi ei førskolejente som er med i tre av timene. Vi får også besøk av barna til noen amerikanske misjonærer og disse er med i gymtimene. Det er skolen som er vårt hovedfokus og det er der vi bruker mesteparten av tiden og kreftene våre. Skolehverdagen starter alltid med andakt og bønn. Det er spesielt å drive en skole med så få elever. Fordelene er mange, men det er også utfordrende på mange måter. Alt i alt er vi fornøyde med hvordan de første månedene på skolen har gått. Barna virker også fornøyde og er topp motiverte.

I tillegg til å være lærere fyller vi rollen som "ettåring" her i Khovd. En ettåring er en som arbeider frivillig i en organisasjon i, ja, betegnende nok; ett år. Arbeidsoppgavene varierer alt etter hva organisasjonen har behov for, men undervisning, miljøarbeid og administrativt arbeid er nok det vanligste. For vår del innebærer det i praksis at vi er miljøarbeidere for barna på fritida deres og finner på aktiviteter for og sammen med dem.

Tredje punkt på agendaen vår er idrettsgruppa som drives av menigheten som NLM samarbeider med i Khovd. Gruppa fungerer nå uavhengig av vår hjelp, med mongolske ledere. Gruppa startet opp relativt sent på høsten på grunn av at gymsalen som leies ble pusset opp. Vi har ikke fått vært med på så veldig mange treninger, men sitter med en del tanker om mulige forbedringer av organisering og variasjon i innholdet på treningene. Som aktive innen idrett og KRIK, og som utdannede kroppsøvingslærere har vi snublet over en del tips som vi håper kan være til mer hjelp enn

skade. Lederne har uttrykt ønske om å ha oss med i et slags leder-team, så gjenstår det å se hva det konkret blir til. Oppslutningen om idrettsgruppa er enorm og når opptil 50 mennesker fyller en gymsal på størrelse med en basketballbane, får man nærmest et luksusproblem. Det er viktig å huske på hvorfor denne gruppa egentlig eksisterer; den skal være en vei inn til menigheten. Så langt har enkelte ungdommer kommet på gudstjenestene – det er stort!

BYEN VI BOR I

De fleste anslag på hvor mange som bor i Khovd ligger på i underkant av 30'000. Det er vanskelig å forstå at det kan være så mange! Infrastrukturen er så annerledes enn alt annet vi har opplevd. For det første er byen enormt kompakt. Forsteder finnes ikke. Det er aldri langt ut av byen, og når man først er ute av den er det nesten ikke spor etter mennesker, bare fjell, sletter og en og annen vei. De fleste bor i ger, det tradisjonelle, runde teltet. Mange bor i leiligheter, mens det knapt nok finnes vanlige hus. Stemningen i byen er harmonisk. Det virker som en søvnig småby. Melkekyrne har fritt leide over alt, folk er vennlige og så fort det begynner å bli kaldt legger det seg et teppe av røyk over byen. Forurensningen blir faktisk ganske ille på det kaldeste. Byens kullkraftverk og de mange tusen pipene som stikker opp av teltene spyrr kontinuerlig ut svart, tung røyk. Myndighetene sørger for vannbåren fjernvarme, men det er bare leilighetsblokkene og de velstående som har råd til å koble seg på. Resten fyrer med kull.

ADFERD – PÅ GODT OG VOND

Som allerede nevnt er mongolene vennlige. Spesielt barna er ivrige etter å hilse på oss. I

starten prøvde vi ofte å snakke med dem, men vi har forstått at det er få som kan si noe mer enn "hello" på engelsk. En annen ting som ofte trekkes frem ved kulturen her er gjestfriheten, slik det ofte er i tradisjonelle kulturer. Vi har i tillegg gledet oss stort over den lekne folkesjelen som gjennomfører alt og alle. Barn og voksne, damer og menn, alle elsker leker og aktivitet. En volleyball, fotball eller frisbee er utrolig kontaktskapende! Selvsagt er det elementer ved kulturen som vi synes det er utfordrende å forholde seg til. Nysgjerrighet er ofte et negativt ladd fenomen i den vestlige delen av verden. I alle fall forsøker man etter beste evne å tøyse nysgjerrigheten. Det finner man ingen grunn til her. Det er visst fryktelig spennende å titte oppi handlekurven vår for å se hva disse rare, hvite menneskene spiser. Når vi er ute og går tur opplever vi stadig at biler kjører ekstra sakte forbi oss og folk tar seg gjerne god tid til å titte på oss. Om rettferdighets-sansen blir overutviklet i Norge, er den nok underutviklet i Mongolia. Kjølkulturen er som følger: Jeg skal frem, og det så fort som mulig. Slik tenker alle og resultatet blir en eventyrlig effektivitet, sett i et kollektivt perspektiv. Hva intimgrenser og kroppskontakt angår er det helt andre uskrevede regler her. Det er mer enn

greit å forsiktig dytte bort folk som står i ens vei. Man presser seg frem, alle gjør det, og det er vi som ikke passer inn. Det er et perspektiv man er nødt til å overføre til ganske mange ting. Vi er innvandrere og vi skal, vil og må tilpasse oss systemene her. Så er det naturligvis områder hvor menneskeverd, lover og regler og internasjonale konvensjoner tilsier at ting burde vært annerledes. Og da er vi over på et annet område; nemlig hva NLM egentlig gjør i Mongolia. Det, sammen med kristendommens utvikling og ståa i dag, kan du lese mer om i neste utgave av menighetsbladet. Flere inntrykk fra Mongolia finnes på bloggen vår: www.ingridogtarjei.wordpress.com

*Tarjei Jørgensen,
på vegne av Ingrid Randby Jørgensen
og Tarjei Jørgensen*

SMUK-nytt

Vi i SMUK har lenge tenkt på å begynne med et misjonsprosjekt, men dette har blitt utsatt flere ganger. Så når vi startet opp i høst bestemte vi oss for at nå var det på tide å komme i gang. Det å bestemme seg for hva man skal støtte er ikke lett så vi hadde en stor diskusjon før et glupt hue fant ut at vi kanskje kunne benytte oss av de nye misjonærene som Sannidal menighet sammen med Norsk Luthersk Misjonssamband har sendt til Mongolia. Det hadde kommet oss for øret at Tarjei Jørgensen og

Ingrid Randby Jørgensen hadde planer om å jobbe med en aktivitetsgruppe for ungdom. Vi tok kontakt og fikk svar at dette var de veldig glade for og at det var et behov for støtte til leie av lokaler, innkjøp av utstyr og til å arrangere konkurranser. Fra SMUK sin side har innsamlingen ikke kommet helt i gang enda, men dette er noe som vi skal jobbe med utover vinteren. I Mongolia så er aktivitetsgruppa i full sving. 40 ungdommer kom, og det er basket som er favoritten. Vi i SMUK gleder oss til å følge med på dette og vi vil også oppdatere dere andre med utviklingen i dette prosjektet.

Ruben Hofslie Eikeland

EN INNFLYTTET SANNIDØLS

juleminner

Det var den gang; det...

Da forventningene til jula var så store og julaftenformiddag så utrolig lang. Vi er på Herøya på femti-tallet, tiden før barne-TV, må vite. Treet var ferdigpynta og ferdigbeundra. Mor og far hadde lagt fram pakker i god tid, så vi ungene riktig kunne sirkle rundt treet og fantasere om gavenes innhold. Vel, de to brødrene mine var store og kloke og fikk hjelpe til med de siste forberedelsene, gå til hånde som mor pleide å si. Så det var nok mest lillesøster som drev og tittet og smugklemte på herlighetene under treet...mens julelukten spredde seg i huset.

Endelig ble det tid for kirkegang - litt action - og vi **gikk** jo til kirken den gan-

gen, dvs til menighetshuset, for dette var før Herøya kirke ble bygd. Vinteren var snørrik og brøytekanterne høye, og der ute ventet naboene. Vi var alltid flere som tok følge. Jeg var minstemann og hørte på de voksne som lo og småpratet, godt å være en del av dette trygge fellesskapet. Arm - i - arm, i lang - lang - rekke gikk vi. Skikkelig breiet oss på veien gjorde vi. Julaften-gudstjenesten var innholdsrik og heller krevende for en liten unge. Det beste var julesangene, fint å synge høyt med og gjerne diktet litt på både ord og toner. Siste sang sunget, presten ferdig med sitt, jeg klar til å gå - da var det Herøya guttemusikk sin tur! Med to brødre i korpset og mor og far så stolte, nyttet det ikke å

klage heller. Repertoaret var omfattende. Spesielt husker jeg klarinettene som alltid skar ut. Hjemover igjen i flokk og følge. Mange sammen i det store vintermørket. Tempoet ble skrudd opp, for hvordan gikk det med ribba i ovnen? Vel hjemme inne i den gode varmen skjedde forvandlingen - av med kåpe og ullbukse, på med selve julekjolen og rødsløyfa i håret. Festen kunne begynne.

Torill Bjørn

Nå er det jul

T: Tom Einar Andersen 2013 M: Fransk 1600t (litt tilpasset/ A: T.E.A.)

Three staves of musical notation in 3/4 time. The first staff has a key signature of one flat (Bb) and a common time signature (C). The notes are: G4, C5, A4, F4, E4, A4, G4, C5. The lyrics are: Nå er det jul! Vi minn - es eng - le - nes sang o - ver jord i Be - tle - hem.

The second staff has a key signature of one flat (Bb) and a common time signature (C). The notes are: C5, E4, F4, C5, A4, F4, G4, C5, G4, A4, G4, C5, D4, G4. The lyrics are: Stjer - nen som lys - te ten - te håp. Vis - menn fant vei i jord - ens natt.

The third staff has a key signature of one flat (Bb) and a common time signature (C). The notes are: C5, G4, A4, E4, A4, E4, F4, E4, A4, G4, C5. The lyrics are: Nå er det jul! Vi minn - es eng - len - es sang o - ver jord i Be - tle - hem.

Nå er det jul!
Med ærefrykt ser vi Guds egen Sønn
Et barn er født!
Gud i sin nåde kom til jord
Helt uten prakt har Han oss møtt
Nå er det jul!
Med ærefrykt ser vi Guds egen Sønn
Et barn er født!

Nå er det jul!
og ydmykt søker vi Frelserens Ord
i kirkens hus
Sjelen blir løftet opp til Gud
I nådens lys er vi forent
Nå er det jul!
og ydmykt søker vi Frelserens Ord
i Herrens hus

Nå er det jul!
Med fred i sinn og godt nytt til vår jord
Gud møter oss!
Liv som er tapt det berger Han
Jesus ble født til liv for oss
Nå er det jul!
Med fred i sinn og godt nytt til vår jord
Gud møter oss!

Nå er det jul!
Maria fødte en Konge så stor
Guds lys er tent
Ingen må mere gå seg vill
Guds-stjernen viser veien hjem
Nå er det jul!
Og engler synger om Kongen så stor
i evighet!

Sannidal Menighetsblad

1983

Hanen gol på Lia

Ungdomsklubben vår hadde vinterleir på Lia i Drangedal sammen med Skolelaget i byen. Her var bibeltimer, møter og skiturer i flott vær. 50-60 stykker var avgårde. Humør har de også, de unge. To av dem hadde tatt med seg en hane og en høne. - Kl. 06.05 gikk hanens revelje på lufta! Og 3 egg ble utbyttet fra hønen.

Sannidal Menighetsblad nr. 1 1983

Min kirkebok

ble gitt til 4-åringene Palmesøndag. Her kom de fram, noen på mors arm, andre mer sikre. Men alle satte de visst pris på den fine boka. - Og presten viste på tavla et esel uten bein. Men så fikk det 4 bein og kunne frakte Jesus til oss. - Husker du hva beina het?

Sannidal menighetsblad nr. 1 1973

Bollebaking og vaffelsteking er gøy!

Mo barneforening er i full sving i

kjøkkenet på Bråtane. Alle får hver sin «klatt» og 46 hender triller og triller, nam, nam så god deig!

Det blir miniboller, rare boller og kjempeboller, og en hvit nese hist og pist.

Foran vaffeljernet er køen stor og alle får steke. Nå smaker det deilig med ny-stekte boller og vaffer med jordbær syltetøy og saft. Alle synes visst at nettopp de bollene jeg laga er de beste.

Mens vi sitter rundt bordet, har vi en liten utlodning, og så synger vi og avslutter med andakt!

Det ble en uvanlig koselig avslutning 4. mai i år. Godt at det finnes hus med hjerterom og store kjøkken i bygda.
Sannidal Menighetsblad nr. 3 1983

Menighetens week-end-tur i august: «VI SKA'KKE HJEM I MÅRRA!»

Det var ei oppglødd jente som ga Beskjed på Lia. Denne gode opplevelsen av å være med menigheten på week-end-tur måtte ikke ta slutt for henne!

Hva var årsaken?

Det gjorde så godt å padle sammen med mor og far innover et vakkert vann på Gautefallheia. Det gjorde så godt å bygge sand-tårn sammen med far på stranda. Det gjorde så godt å sitte i peisestua og høre om Jonas og Gud. Tenk at Jonas ville flytte unna ansvaret som Gud hadde gitt ham. Gud er

god, -han tok seg av Jonas også da.

Det gjorde så godt å se på Arne Kvellestad som ble spurt om så mye rart av Jan Ek. Han skulle reise seg og sette seg og ta på hatten og ta den av, - ja, de var rare.

Og så var det Aslak Lofthaug. Med lun humor viste han egne tegninger fra Sannidal. Eeks. av det nye huset til Kvellestad.

Det gjorde så godt å le høyt! Og så gjorde det så godt å be aftenbønn sammen med alle de andre barna og sovne...

Det bar ned fra fjellet med ferieminner: Fru Kvellestad hadde barnemøte mens fru Ek hadde bibeltime for de voksne. Kvellestad talte på kveldsmøtet om lørdagen. Ole Bjørn Bjørnsen hadde familieandakt om søndagen, og Ek talte ved gudstjenesten.

Aud Brekka og Ingebjørg Lindheim styrte på kjøkkenet. God duft av kjøttkaker! Og så badinga da! De ville hive presten i elva. Da hoppet han uti frivillig. Der var smil og prating og god tone mellom barn, voksne og eldre. Vi blir gjerne med neste år.

JAN EK

Sannidal Menighetsblad nr. 4 1983

Mo barneforening feirer 15-årsjubileum i år

Foreningen startet hjemme i stua hos Gudrun Eikeland. Hun fikk hjelp av Elfrid Dobbe, og når ungene kom sultne rett fra skolen til foreningen, stod det deilige smørbrød og kakao og ventet på dem. Ellers blei det laget handarbeider, sunget

og lest. Hver vår var det basar på Mo bedehus, og mange penger er sendt til misjonen gjennom det Norske Misjonsselskap i løpet av disse årene.

Elfrid Dobbe er fremdeles med som leder. Sammen med Sigrun Bråtane, Astrid Wastøl og Marit Skarvang tar hun hver første onsdag i måneden hånd om 25-30 barn på Mo bedehus. Både gutter og jenter er velkomne til å være med!

I de senere år er foreningen delt, så de største jentene møtes i Mo jentelag.

Foreningen sendte i 1983 over 8000 kr. til misjonen, og de sender også hvert år kr. 500,- til et skole-barn på Madagaskar.

Sannidal Menighetsblad nr. 5 1983

Julehilsen

Diakoniutvalget har i år sendt en hilsen fra menigheten til eldre i to kretser i prestegjeldet. Det er et fint bibelord på en plate som de kan sette på et bord, se på og huske på Guds godhet. Soknepresten som har vært på besøk og gitt denne hilsenen, forteller at han ble så fint tatt imot. Senere er det andre kretser som står for tur.

Sannidal menighetsblad nr. 5 1983

**STØTT VÅRE
ANNONSØRER,**
de støtter oss!

LINKJENDAL BILFORRETNING AS

– Det komplette bilsenter –

Gamle Sørlandske 74, 3766 Sannidal. Tlf. 35 98 68 50
post@linkjendal.no • www.linkjendal.no

Telefon 35 98 40 00

Vi arbeider med: VENTILASJON, INNEKLIMA,
VARME OG ENØK, hovedsaklig innen næringsbygg.

TERRA SKADEFORSIKRING
Blir formidlet av Kragerø Sparebank

Kragerø Sparebank
«Lokalbanken siden 1840»

www.drangedalsbanken.no

Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå

– etablert 1960 –

Vakttelefon: 35 98 21 94

www.bkd.no

Direktesalg
GRAVSTEINER

Stor utstilling m/mange modeller.
Navntilførsell/oppussing etc., etc.

Benytt det lokale stenhuggeriet.
Ingen fordyrende mellomledd

Tlf. 35 99 04 04

Fax. 35 99 83 44

Ta kontakt for avtale

SANNIDAL AUTO A/S

mazda

Terje Pedersen

Tlf: 901 36 115 • tppost@online.no

**VIDAR'S BAKERI
& KONDITORI A/S**

Bakeri Kragerø 35 98 11 15

Volum E-18 35 99 22 21

Bakeri Kragerø: P. A. Heuchsgl. 25

Sannidal Bilverksted og bensinstasjon

www.sannidal-bilv.no • leif@sannidal-bilv.no

VOLVO

Tlf. 35 98 65 00

RENAULT

Sannidal Landhandel • Telefon 35 99 02 57

Bygg og Tømmermester O. Waasjø

Tlf. 35 99 22 22 / Mob 90 17 36 75

DØPTE:

22.09.13 Lars Kristian Aardalen Nikolaisen
29.09.13 Håkon Fjellheim Bakke
29.09.13 Kristoffer Laagasken
29.09.13 Thea Louise Bredsdal Torsdal
27.10.13 Ingrid Bjerke
27.10.13 Leo Alexander Knutsen
27.10.13 Felix Kilen Lones
03.11.13 Theodor Vik-Preuss
17.11.13 Emil Strandskogen

VIGDE:

22.06.13 Janniche Karlberg Steffensen
og Aleksander Hagen
17.09.13 May Kristin Solheim og
Kenneth Gare

DØDE:

07.10.13 Bjørg Andersen f. 1942
10.10.13 Trygve Lønne f. 1923
26.10.13 Yngvar Knutsen f. 1930
28.10.13 Håkon Breimyr f. 1943

JULETREFESTER

Fredag 27. desember -13

Kjølebrønd bedehus kl. 17.00

Familiejuletreffest. Michael Wohlenberg

Mandag, 6. januar -14

Mo bedehus kl. 18.00. Hellig-tre-kongers-fest

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

Utgitt av Sannidal menighetsråd

Redaksjonskomite:

Hildegunn Wangen,
tlf. 414 16214, wangenskog@online.no
Torill Bjørn,
tlf. 907 22710, aalfbjorn@gmail.com
Kari Skarvang,
tlf. 416 33056, kari.skarvang@hotmail.com

Kontonr. til menighetsbladet 2655 01 39617

**Menighetskontor for Sannidal og Helle
sokn**

Kirkestua, Gamle Sørlandske 23, 3766 Sannidal

Kontortid menighetssekretær:

Tirsdag og torsdag: kl. 09.00 – 14.00

Telefon : 35 99 21 97. Telefax: 35 99 22 60

E-post: sannidal@kragerokirkene.no

Sannidal sokn

Sokneprest: Michael Wohlenberg

Tlf. 906 73 871

E-post: prest.sannidal@kragerokirkene.no

Organist: Robert Czyz.

Tlf. 992 71 514

Kirketjener og kirkegårdsarbeider:

Palmar Moltu. Tlf. 35 99 21 97

Tlf. 920 59 259

Klokker og menighetssekretær:

Kari Skarvang. Tlf. 35 99 21 97

Tlf. 416 33 056

Sannidal kirke og menighet på nett:
www.sannidalkirke.no

Det ligger nå en kalender på kirken sin hjemmeside,
hvor gudstjenester, aktiviteter og møter legges inn.
Menighetsrådet håper det vil gjøre det enklere for alle
å følge med på det som skjer i menigheten.

Velkommen til gudstjeneste!

DESEMBER 2013

8.desember: 2. søndag i advent
Sannidal kirke kl. 19.00
Adventskveld med gamle og nye salmer.

Onsdag 11. desember.
Sannidal kirke kl. 20.00.
Konsert ved Kragerø Musikkorps

15.desember: 3. søndag i advent
Sannidal kirke kl.17.00
Julemusikk.
Bygdas kor og korps
Robert Czyz
Michael Wohlenberg
Kollekt til Sannidal
skolemusikkorps og Juntos.

Mandag 16.desember 2013
Sannidal kirke
Skolegudstjeneste
Sannidal barneskole

Onsdag 18. desember
Sannidal kirke kl. 18.00
«Sal og scene» - Sannidal
ungdomsskole
Julespill

Tirsdag, 24.desember: Julaften
Sannidal bokollektiv kl.11:
Sannidal omsorgsbolig kl.11.45:
Gudstjenester v/ Michael
Wohlenberg

Sannidal kirke kl.15.30
Familiegudstjeneste
Michael Wohlenberg
Sannidal kirkes barnekor
Juntos
Kollekt til Kirkens Nødhjelp

Onsdag, 25.desember: Juledag
Sannidal kirke kl. 11.00
Høytidsgudstjeneste
Michael Wohlenberg
Nattverd
Offer til Det norske
Misjonsselskap

JANUAR 2014

**Onsdag, 1.januar: Nyttårsdag/
Jesu navnedag**
Sannidal kirke kl.11.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Nattverd
Offer til Norsk Luthersk
Misjonssamband

**5.januar: Kristi
åpenbaringsdag**
Sannidal kirke kl.11.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Dåp
Offer til menighetsarbeidet

**19.januar: 3. søndag i
åpenbaringstiden**
Sannidal kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til Prosjekt Sosial innsats i
Bangkok - Nådehemmet

**26.januar: 4. søndag i
åpenbaringstiden**
Sannidal kirke kl.11.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til menighetsarbeidet
**MENIGHETENS ÅRSMØTE
ETTER GUDSTJENESTEN**

FEBRUAR

**2.februar: 5. søndag i
åpenbaringstiden**
Sannidal kirke kl.11.00
Familiegudstjeneste kl. 11.00
Michael Wohlenberg
Offer til menighetsarbeidet

**9.februar: 6. søndag i
åpenbaringstiden**
Sannidal kirke kl. 18.00
Ung Messe eller konsert
Michael Wohlenberg
Kollekt til Juntos - Sannidal Soul
Children

16.februar: Såmannssøndag
Sannidal kirke kl.11.00
Gudstjeneste
Offer til Det norske Bibelselskap

MARS

2.mars: Fastelavnssøndag
Jambakkmyra kl.12.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg

9.mars: 1. søndag i fastetiden
Sannidal kirke kl. 11 el 18.
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til Prosjekt
funksjonshemmede på El Alto

16. mars. 2.søndag i fastetiden.
Sannidal kirke kl. 11.
Gudstjeneste. Michael
Wohlenberg. Offer til Kirkens
Bymisjon i Kragerø.

30.mars: 4. søndag i fastetiden
Sannidal kirke kl.11.00
Familiegudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til menighetsarbeidet.

Med forbehold om endringer.